

Floarea iubirii

Mirimirela

Floare mică, floare-albastră
Ce-ai înflorit în grădină,
Te-am rupt și te-am pus în glastră
În noapte cu lună plină.

Mi-ai înmiresmat odaia
Și-ai deschis o poartă-n suflet,
Ai adus cu tine ploaia
Ce mi-a-nmugurit un zâmbet.

Floare de nu-mă-uita,
Nu te ofili, te rog !
Eu îți dărui inima,
Fii al dragostei zălog.

Floarea nu m-a ascultat,
Până în zori s-a uscat...
Când în grădină-am ieșit,
Era un câmp înflorit

Care-mprăștiă lumină !
Dintr-o lacrimă Divină
Răsărea un curcubeu
Și în el...sufletul meu.